

مطالعه پالینولژیکی و تعیین سن سازند فرآقون در کوه گهکم و ارتباط زمانی آن با این سازند در کوه فرآقون

محمد قویدل سیوکی

وزارت نفت، واحد اکتشاف نفت جنوب صندوق پستی، ۱۰۶۹

چکیده

سازند فرآقون در تنگ‌های لای میر و آبزاغ کوه گهکم پیرون زده است. ضخامت این واحد سنگی در تنگ لای میر کوه گهکم توسط مولف ۲۰۰ متر اندازه‌گیری و به فواصل ۱/۵ متر از آن نمونه برداری شده است. تعدادی از این نمونه‌ها در آزمایشگاه پالینولژی اداره اکتشاف جنوب وزارت نفت ایران به منظور مطالعه میکروفسیل‌های گیاهی آن مورد آزمایش قرار گرفت. اغلب نمونه‌های مطالعه شده حاوی میکروفسیل‌گیاهی فراوان است. این میکروفسیل‌ها که اندازه‌هائی بین ۰.۲ تا ۰.۲ میکرون دارند، تعیین من واقعی این سازند و ارتباط زمین‌شناسی آنرا با همین واحد سنگی در کوه فرآقون و چاههای فینو و نمک امکان پذیر ساخته است.

انتشار قائم میکروفسیل‌های گیاهی شناخته شده در این سازند نشان میدهد که از قاعده سازند فرآقون در کوه گهکم تا ۱۵۰ متری ضخامت آن میکروفسیل‌های گیاهی متعلق به زمان دونین میانی و بالائی گسترش دارند و بقیه ضخامت این سازند (۰.۵ متر بخش فوقانی) میکروفسیل‌های گیاهی متعلق به زمان پرمین زیرین ظاهر می‌شوند. میکروفسیل‌های گیاهی این سازند که شرح کامل آنها بدنبال می‌آید درسه زون از پائین به بالا قابل تقسیم است:

۱ - زون: Calyptosporites velatus یا Calyptosporites proteus

با زمان زمین‌شناسی دونین میانی

۲ - زون: Chomotriletes vedugensis

با زمان دونین بالائی

۳ - زون: Hamiapollenites perisporites

با زمان پرمین زیرین

همراه با میکروفسیل‌های گیاهی شناخته شده سازند فرآقون در کوه گهکم، میکروفسیل‌های دریائی از قبیل: Acritarch و Chitinozoan مشاهده نشده که این خود دلیلی بر ته نشین شدن رسوبات این سازند در محیط خشکی و یا در محیط رسوبی دریائی بسیار کم عمق نظیر محیط‌های رسوبی حاشیه‌ای می‌باشد. همراه با میکروفسیل‌های گیاهی دونین میانی و بالائی این سازند و میکروفسیل‌های گیاهی پرمین زیرین این واحد سنگی، میکروفسیل‌های گیاهی متعلق به زمان کربونیفر مشاهده نشده است. بدین ترتیب سن واحد سنگی فرآقون در کوه گهکم همانند کوه فرآقون زمان دونین میانی بالائی و پرمین زیرین است و انتساب آن به زمان کربونیفر صحیح نیست.

**Palynological study and age determination
of Faraghan Formation in kuh - e -
Gahkum region at sout - east of Iran**

M. Ghavidel - Syooki

*Exploration and Production Group, National Iranian Oil Company P. O. BOX.
1065 Tehran - Iran.*

Abstract

A total of two hundred samples have been analyzed for palynological investigation from Faraghan Formation in Kuh - e - Gahkum(Tang - e - Laymir & Tang - e - Abzag), at North of Bandar Abbas, in southeast, of Iran.

Most samples, especially those collected from the shale beds within the Faraghan Formation, have abundant and well- Known plant microfossils. The recognized and determined plant microfossils of this rock unit are correlatable with other known plant microfossils which have been reported from other parts of the world. These plant - microfossils determine the exact age of this formation and corresponding time of its deposition in the Geological column.

From bottom of this formation up to 150 meters higher than base, the genera and species belong to Middle - Upper Devonian and in the rest of this formation the vesiculate - plant microfossils belonging Lower Permian age, are appeared.

On the basis of occurrence, abundant and extinction of plant microfossils, the Faraghan Formation is divided into three assemblage zones as follows :

1 - Calyptosporites porteus zone which is accompanied with other plant microfossil such as :

Retusotriletes dubius, Retusotriletes rotundus, Retusotriletes distinctus, Cymbosporites catillus, Calyptosporites velatus, Rhabdosporites langii and other plant microfossils.

2 - Chomotriletes vedugensis zone which is accompanied by *Emphanisporites rotatus, Geminospore lemura, Emphanisporites sp., Emphanisporites radiatus, Aurora孢子 sp., Archaeozonotriletes variabilis, Stenozonotriletes sp.* and other long range microfossils from below zone.

3 - Hamiapollentes perisporites zone which is accompanied by :
Protohaploxylinus diagonalis, Vittatina costabilis, Vittatina verrucosa and some spores.

Before this investigation the geological time of Faraghan Formation at Kuh - e - Gahkum was believed to be Carboniferous or Lower Permian time. This investigation reveals that the Lower Part of Faraghan Formation belongs to Middle and Upper Devonian time but the two upper members of it belongs to the Lower Permian Time. This suggests that Carboniferous sediments are not existing in south east of Iran, Therefore, there must be a «Hiatus» in this period of time in the kuh - e - Gahkum.

قابل تقسیم است که Calyptosporites proteus zone زمان دونین میانی (Chomotriletes vedugensis zone) (Givetian-Eifelian) زمان دونین بالائی (Frasnian-Fammenian) را مشخص می‌سازد. این دو زون شناخته شده در این بخش از سازند فراون قابل انطباق با کوه فراون و چاه نمک است. بدین ترتیب از نظر چینه‌شناسی این بخش از واحد سنگی فراون به زمان دونین میانی و بالائی مربوط است.

۲ - میکروفسیل‌های گیاهی دو بخش فوقانی سازند فراون (Mid-Carbonate & Upper Sand Member) گیاهی این دو بخش سازند فراون در ضخامت هتا. ۹ متر (نمونه‌های Lower Sand Member گیاهی شباهتی با میکروفسیل‌های گیاهی سازند فراون ندارد و از اجتماع پولن‌های دو باله مربوط به گیاهان باز دانه تشکیل شده است. میکروفسیل‌های این دو بخش از واحد سنگی فراون با توجه به ارزش چینه‌شناسی آنها با زون Hamiapollenites perisporites در این زون گونه‌های

Vittatina verrucosa, *Vittatina costabilis*,
Potonieisporites balmiei و *Protohaploxylinus diagonalis*

همراه یا در صد ناچیزی اسپور وجود دارد. این زون قابل انطباق با همین زون در کوه فراون و چاههای فیتوونمک است. لیکن تنوع جنس‌ها و گونه‌های میکروفسیل این زون در کوه گهکم نسبت به کوه فراون و چاههای فینوونمک محدودتر است.

اکثر میکروفسیل‌های این زون مربوط به زمان پرمین زیرین است که قابل مقایسه با نمونه‌های پرمین زیرین استرالیا (Hemer, 1976), عربستان سعودی (Segroves, 1976)، ترکیه (Kosanke & Tschudy, 1966) آمریکا (Akyol, 1975)، افریقا (Venkatachala, 1966) و هندوستان (Jardine, 1974) است.

نتیجه اینکه: در توالی طبقات رسوی پالئوزوئیک کوه گهکم همانند کوه فراون ماکروفسیل‌های جانوری گراپتولیت از شیل‌های سیلورین و میکروفسیل‌های جانوری فوزولینید و ماکروفسیل‌های جانوری دیگر از طبقات کربناته سازند دالان با زمان پرمین بالائی گزارش شده است، لیکن از واحد سنگی فراون این ناحیه تا بحال فسیلی گزارش نشده است. بدین لحاظ اغلب زمین شناسان در گزارشات زمین شناسی خود بر اساس موقعیت چینه‌شناسی این واحد سنگی را به زمانهای زمین شناسی کربونیفر، پرمو-کربونیفر و یا پرمین-زیرین نسبت داده‌اند. بدون شک اختلاف نظر در تعیین سن این واحد سنگی ناشی از آنستکه فسیل جانوری و گیاهی که تعیین کننده سن واقعی این مازند باشد تا بحال در آن دیده نشده است. بررسی

Chelinospora, Geminospora, Grandispora, Auroraspora, Archaeozonotriletes, Stenozonotriletes, Apiculatisporites, Dictyotriletes, Chomotriletes.

است. میکروفسیل‌های گیاهی فوق برحسب تزئینات و مرفو لوژی به گروههای میکروفسیل زیر قابل تقسیم است:

الف : گروه Radial - pattern : که شامل جنس و گونه‌های متعدد میکروفسیل Emphanis - Porites بوده و در تمام نمونه‌های رسوبی این بخش از سازند فراون بویژه نمونه ۸۳ از وفور و تنوع گونه‌ای بیشتر برخوردار می‌باشد.

از این جنس، گونه‌های:

Emphanisporites radiatus, Emphanisporites rotatus, Emphanisporites sp.

و تعدادی دیگر از گونه‌های آن شناخته شده که در شکل سه نشان داده شده است. این جنس و گونه‌های آن خاص دونین بوده و تاکنون از رخساره محیط‌های رسوبی حاشیه‌ای دوره زمین‌شناسی دونین نقاط دیگر جهان گزارش شده است.

ب : گروه Zonate - pseudosaccate : که شامل گونه‌های مربوط به میکروفسیل‌های گیاهی:

Rhabdosporites, Calyptosporites, Auroraspora, Crandispora, Geminospora.

بوده و تا بحال از رخساره محیط‌های رسوبی مردابی، حاشیه‌ای خشکی و دلتائی دونین میانی نقاط دیگر جهان از جمله، عربستان سعودی، استرالیا، انگلستان، کانادا، فرانسه، آلمان و ایران گزارش شده است.

ج : گروه Retusoide - Form : که شامل گونه‌های مختلف میکروفسیل گیاهی Retuso - triletes است. این جنس و گونه‌های مربوط به آن خاص دوره زمین‌شناسی دونین بوده و همانند گروههای Radial - Pattern و Zonate - Pseudosaccate از رخساره محیط‌های رسوبی خشکی، دلتائی و حاشیه‌ای در نقاط دیگر جهان گزارش شده است.

د : گروه Chomotriletes-Form : که شامل جنس Chomotriletes و گونه‌های مربوط به آن بوده و تا بحال از رخساره‌های رسوبی حاشیه‌ای و دریائی کم عمق مربوط به زمان دونین بالائی از کشورهای روسیه، استرالیا، عربستان سعودی و ایران گزارش شده است.

میکروفسیل‌های گیاهی که از این بخش سازند فراون (Lower Sand Member) گزارش می‌شود برحسب ارزش چینه‌شناسی همانطور که در شکل سه آمده به:

Calyptosporites proteus zone و Chomotriletes vedugensis zone

متعلق به زمان دونین میانی و بالائی و پرمین زیرین کوه گهکم قابل انطباق در کوه فراقوون و چاههای نمک و فینو است. همراه با میکروفسیل‌های گیاهی دونین و پرمین زیرین این سازند عنصر پالینولژیکی دریائی از قبیل :

Scolecodont, Chitinozoan, Acritarchs

وجود ندارد. بنابراین محیط تشکیل رسوبات سازند فراقوون محیط خشکی یا محیط حاشیه‌ای پیشنهاد می‌شود.

۶ - ضخامت شیل‌های گرایپتولیت دار مربوط به زمان میلورین در کوه گهکم صد متر و در کوه فراقوون نزدیک به ۷۰ متر است. همچنین ضخامت سازند فراقوون در کوه گهکم نسبت به ضخامت این سازند در کوه فراقوون کمتر است. بدین ترتیب به نظر می‌رسد که حوضه رسوبی پالئوزوئیک از کوه گهکم بطرف کوه فراقوون و حوضه خلیج فارس عمیق‌تر بوده است.

۷ - میکروفسیل‌های گیاهی شناخته شده از سازند فراقوون دارای اندازه‌هایی بین ۰.۲ تا ۰.۲۰ میکرون است. این میکروفسیل‌ها با اندازه‌های متفاوت در مجاور یکدیگر قرار می‌گیرند که این مovid تولید و حفظ آنها در محل بوده است. اکثر میکروفسیل‌های گزارش شده کروی، تقریباً کروی و یا مثلثی شکل است. بدین ترتیب میکروفسیل‌های گیاهی دونین تعامل به سمت تقارن شعاعی - دارند.

۸ - گرچه ارتباط میکروفسیل‌های شناخته شده یا جنس‌ها، گونه‌ها، رده‌ها و شاخه‌های مختلف گیاهان فسیل شده در نقاط دیگر جهان مطالعه شده است ولی در ناحیه مورد مطالعه ما کرو- فسیل گیاهی دیده و گزارش نشده است که بتوان گونه‌های میکروفسیل گیاهی این سازند را به جنس و گونه‌ای از ماکروفسیل‌های گیاهی زمان دونین و یا پرمین زیرین نسبت داد. در حالت کلی میکروفسیل‌های گیاهی بخش دونین این سازند را می‌توان به جنس‌های ماکروفسیل گیاهی نظری :

Horneophyton, Asteroxylon, Rhynia, Psilophyton. نسبت داد.

۹ - میکروفسیل‌های گیاهی این سازند در کوه گهکم شبیه آنهاست که از رسوبات مربوط به زمان دونین میانی و پرمین زیرین استرالیا، عربستان سعودی، ترکیه، رومیه، آفریقا و آمریکا گزارش شده است. همراه میکروفسیل گیاهی دونین میکروفسیل‌های پرمین زیرین و یا بر عکس مشاهده نشده و بنابراین این واحد منگی به دو زمان کاملاً متفاوت ارتباط دارد. (شکل ۳).

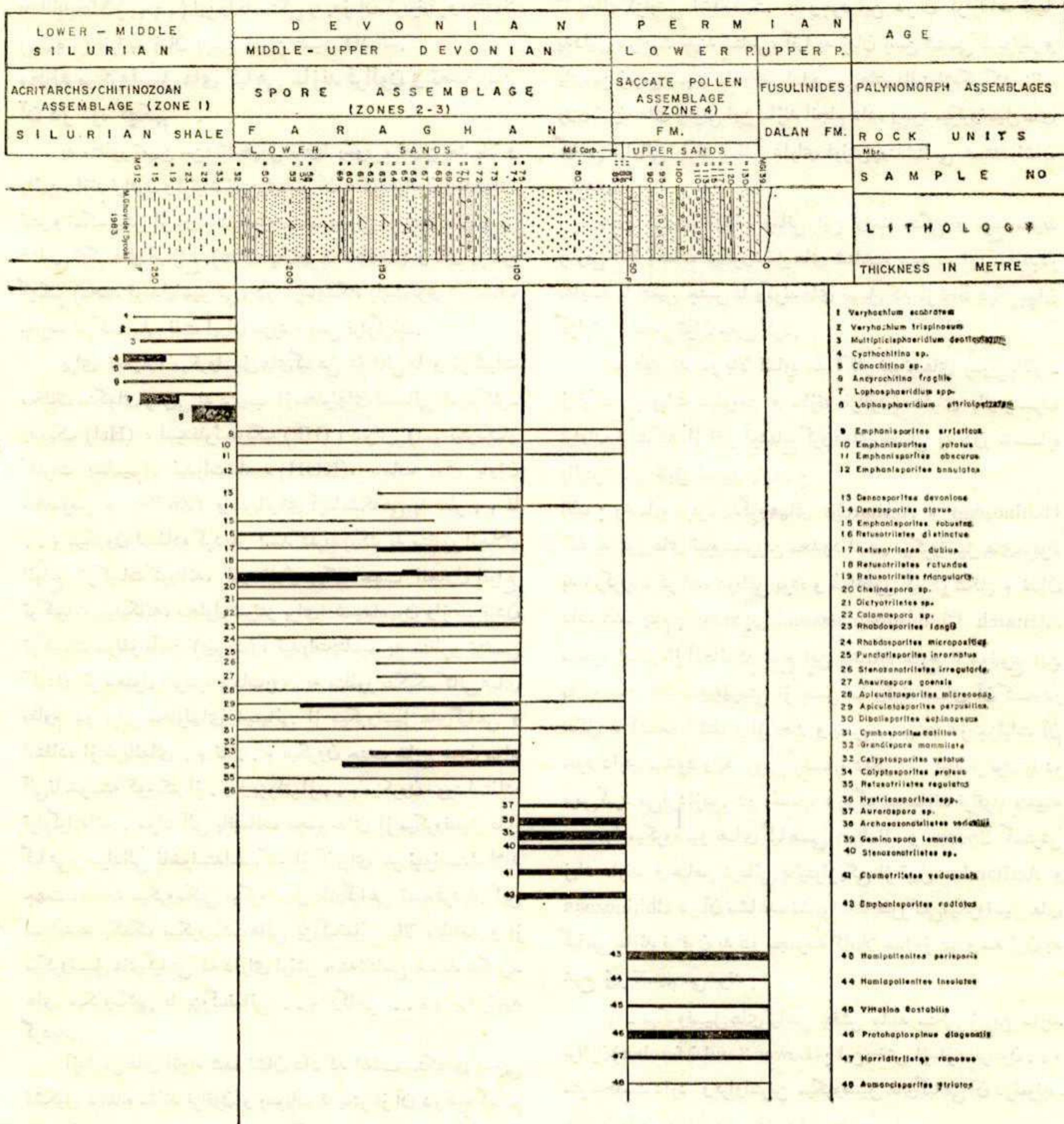
پالینولژیکی اخیر روی نمونه‌های رسوبی این سازند نشان می‌دهد که اغلب نمونه‌ها دارای میکروفسیل گیاهی فراوان است که بكمک آنها تعیین مم واقعی آن امکان پذیر است.

۲ - تجربه آزمایشگاهی نیز نشان می‌دهد که انواع سنگ‌های رسوبی تخریبی دارای میکروفسیل گیاهی است و وفور و حفظ آنها در سنگ‌های دانه ریز تخریبی رسوبی بخصوص ماسه سنگ‌های دانه رسوبی است. علاوه بر این تجربه نشان داد که استفاده از محلول شولتز برای ازین بردن مواد ناخواسته موجب تغییر در مشخصات کیفی و کمی میکروفسیل‌های گیاهی می‌گردد. بدین معنی که همزمان با ازین بردن مواد زائد میکروفسیل‌های گیاهی ازین میروند؛ لذا در کارهای آزمایشگاهی و تفکیک پالینو- مرفاها استفاده از محلول شولتز سوردم محلول سافرانین در تغییر رنگ پالینومرفها پالئوزوئیک تأثیری ندارد. زیرا پالینو- مرفاها پالئوزوئیک بدلیل فشار طبقات بالائی (overburden) و تأثیر درجه حرارت زمین گرمائی (Geo - Thermal gradient) که در زمانهای زمین شناسی طولانی تحمل کرده‌اند از رنگ مناسب برخوردار شده‌اند.

۳ - بخش زیرین سازند فراقوون (Lower Sand) با ضخامت ۱۵ متر در کوه گهکم همانند این بخش در کوه فراقوون همانطور که در شکل مه نشان داده شده دارای میکروفسیل گیاهی فراوان است که همگی متعلق به زمان زمین شناسی دونین بوده و تابحال از رسوبات زمان کربونیfer گزارش نشده‌اند. میکروفسیل‌های گیاهی و Chomotriletes vedugensis zone و Calyptosporites proteus zone این بخش از پائین به بالا به قابل تقسیم است و به ترتیب به زمان دونین میانی و بالائی مربوط هستند.

۴ - مطالعه بیواستراتیگرافی میکروفسیل‌های گیاهی نشان میدهد که اسپورهای دونین میانی و بالائی بخش زیرین سازند فراقوون در کوه گهکم بومیله پولن‌های پرمین زیرین (در دو بخش فوقانی) دنبال می‌گردد. بر این اساس نبود چینه شناسی در این مقطع از رسوبات پالئوزوئیک مربوط به زمان زمین شناسی کربونیfer است. در این محل من دونین میانی و بالائی برای بخش زیرین این واحد منگی و زمان پرمین زیرین برای دو بخش فوقانی آن در کوه گهکم پیشنهاد می‌شود. بنابراین انتساب سازند فراقوون در کوه گهکم همانند این سازند در کوه فراقوون به زمان زمین شناسی کربونیfer صحیح نیست.

۵ - همانطور که در شکل مه آمده‌است، میکروفسیل‌های گیاهی

مشخص کننده ارتباط این سازند با دوره زمین شناسی معینی باشد تا بحال گزارشی نشده است با وجود این در آن گزارشات تنها به دلیل موقعیت چینه شناسی، آنرا به زمان زمین شناسی کربونیفر و یا پرمین زیرین نسبت داده اند. اما بررسی های پالینولژیکی که مؤلف روی نمونه های رسوبی این سازند انجام داده وجود میکروفسیل های گیاهی فراوانی را که اکثر آن دارای ارزش چینه شناسی هستند نشان میدهد.

بدین ترتیب ارتباط زمانی این واحد سنگی و نوع محیط رسوبی آنرا بكمک میکروفسیل های شناخته شده در این سازند در مقایسه با همین جنس ها و گونه های فسیل که از نقاط دیگر جهان گزارش شده می توان معین کرد.

همانطور که در بالا اشاره شد اکثر نمونه های رسوبی پالئو زوئیک (رسوبات سیلورین و سازند فراقون) دارای پالینومرف فراوان است که از نظر اجتماع گروههای فسیلی به دور خسarde پالینولژیکی قابل تقسیم باشند:

الف : رخساره مربوط به گروههای Acritarchs و Chitinozoan که به شیل های تیره سیلورین محدود است. میکروفسیل های مربوط به دو گروه ذکر شده دریائی بوده و همانطور که در شکل ۲ نشان داده شده بنام: Acritarch Chitinozoan assamblage zone موسوم است. از آنجاییکه شرح این رخساره خارج از موضوع این مقاله است فقط به فهرستی از جنس ها و گونه های آن که در شکل ۲ آمده اکتفا و از بحث و بررسی بیشتر در جزئیات آن خود داری میشود و به بررسی رخساره دیگر که سازند فراقون را در برمی گیرد می بردازیم. در رخساره دربرگیرنده سازند فراقون ذایله منحصرآ میکروفسیل های گیاهی Pollen و Spores گسترش زیاد دارند و عناصر دریائی پالینولژیکی از قبیل Acritarchs و Chitinozoan در آن مشاهده نشده است بطور کلی میکروفسیل های گیاهی سازند فراقون به دو مجموعه کاملا جدا از هم و سه زون به شرح زیر تقسیم می شوند:

۱ - میکروفسیل های گیاهی بخش ماسه سنگی زیرین سازند فراقون (Lower Sand Member): این بخش از سازند فراقون ۰.۵ متر ضخامت دارد و فراوانترین میکروفسیل های گیاهی آن در نمونه های شماره ۳۸، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۶۸، ۷۵، ۷۸، ۸۲، ۸۳ تنگ لای میر کوه گهکم (محمد قویدل سیوکی ۱۹۸۳) قابل مطالعه و بررسی است. اندازه میکروفسیل های گیاهی مطالعه شده این بخش بین ۲۰ تا ۱۲۰ میکرون است و فراوانترین جنس های میکروفسیل گیاهی این بخش از سازند فراقون شامل:

Emphanisporites, Retusotriletes, Densosporites,
Calyptosporites, Cymbosporites, Rhabdosporites

میکروفسیل جانوری و ماکروفسیل گیاهی است؛ بهمین دلیل Szabo (۱۹۶۲) این واحد سنگی را به زمان کربونیفر و آنرا به زمان پرمین زیرین نسبت داده اند.

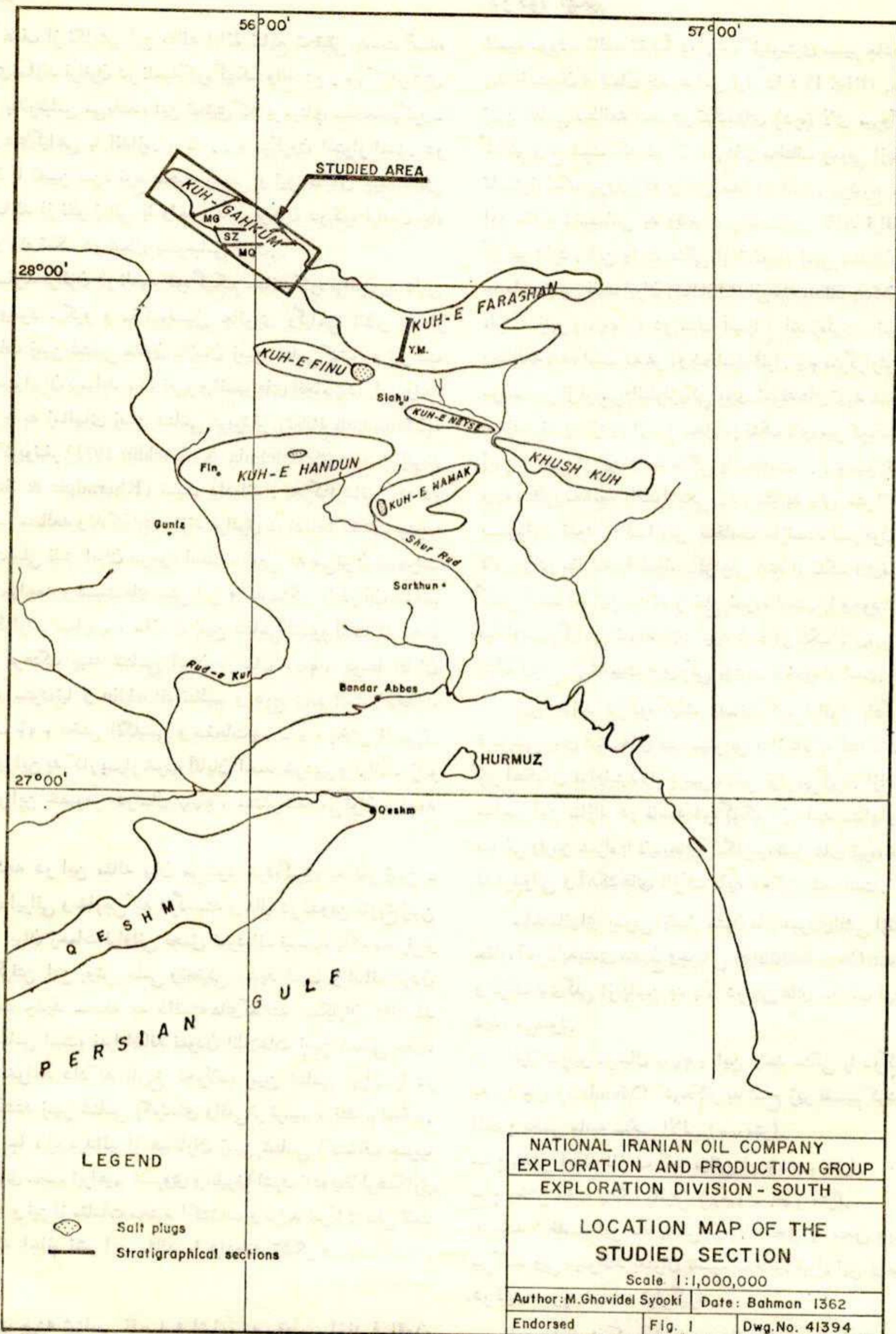
مطالعه میکروفسیل های گیاهی سازند فراقون و تعیین سن آن در کوه گهکم

به منظور تعیین سن، تشخیص محیط رسوبی، تعیین حد بالا و پائین سازند فراقون و ارتباط زمین شناسی آن با کوه فراقون و چاههای فینو و نمک پیش از دویست نمونه سنگ رسوبی از ستون های زمین شناسی تنگ های آب زاغ (Szabo & Mcquillan) و لای میر کوه گهکم (محمد قویدل سیوکی) در آزمایشگاه پالینولژی اکتشاف جنوب شرکت ملی نفت ایران مورد بررسی قرار گرفت.

برای تفکیک میکروفسیل های گیاهی از کانی ها و ترکیبات مختلف سنگهای رسوبی به ترتیب از محلولهای شیمیائی اسید کلرید (HCl)، اسید فلوروئیدریک (HF)، شولتر. (اسید نیتریک + کلرات پطاسیم)، نیدرات پتابسیم (KOH)، برمات روی با وزن مخصوص ۲ Zn Br (Zn Br) و غربالهای آزمایشگاهی به قطر ۰.۲ تا ۰.۰۰۰ میکرون استفاده گردید. اسید کلریدریک به منظور احلال انواع ترکیبات کربناته، محلول شولتر برای اکسید اسیون واژ بین بردن ترکیبات سولفوره آهن (پیریت)، نیدرات پتابسیم به منظور خنثی کردن اثر محلول شولتر، برمات روی به منظور تفکیک کانی های مقاوم در برابر محلولهای شیمیائی از میکروفسیل های گیاهی و استفاده از غربالهای ۰.۰۰۰ تا ۰.۰۰۰۰ میکرون جهت خارج شدن مواد آلی نا خواسته کوچکتر از ۰.۰۰۰۰ و بزرگتر از ۰.۰۰۰۰ میکرون مورد استفاده قرار گرفته اند. مواد آلی باقیمانده مجموعه ای از میکروفسیل های گیاهی و مواد آلی ناخواسته است که از آن برای هر نمونه سه اسلامید جهت مطالعه میکروسکوپی میکروفسیل های گیاهی تهیه گردید. این اسلامیدها بكمک میکروسکوپ های بزرگ نمائی بالا مطالعه و از میکروفسیل های گیاهی که دارای ارزش چینه شناسی هستند عکس های میکروسکوپی با بزرگ نمائی ۰.۰۰۰ و گاهی ۰.۰۰۰۰ برای تهیه گردید.

آزمایش های انجام شده نشان داد که اغلب سنگهای رسوبی تشکیل دهنده سازند فراقون و رسوبات قدیمتر از آن در کوه گهکم همانند کوه فراقون حاوی میکروفسیل گیاهی فراوان است (Fig-3) لیکن تجمع و حفظ میکروفسیل ها در سنگهای رسوبی تخریبی دانه ریز از جمله ماسه سنگهای دانه ریز، شیل های تیره و سیلتسنون بهتر از سنگهای دانه درشت است.

طبق گزارشات زمین شناسی موجود در بخش اکتشاف شرکت ملی نفت ایران و سازمان زمین شناسی کشور گرچه از واحد سنگی فراقون در کوه گهکم همانند کوه فراقون فسیل های جانوری و گیاهی که

در کوه گهکم

مقدمه

ناحیه مورد مطالعه تقریباً در ۱۲۰ کیلومتری مسیر جاده بندرب Abbas به رفسنجان و شمال بندرب Abbas قرار دارد (Fig. 1). ستون های زمین شناسی مطالعه شده در تنگ های (دره) لای میر و آبزاغ کوه گهکم واقع است که در آن افق های مختلف رسویی از پالئوزوئیک تا سنوزوئیک بیرون زده و قابل مطالعه است. موضوع مورد بحث این مقاله اختصاص به وضعیت چینه شناسی سازنده فراقون در کوه گهکم دارد. این واحد سنگی قبل از توسط زمین شناسان شرکت خدمات خاص نفت ایران (OSCO) از جمله Mcquillan (۱۹۶۲)، فرانک زابو (۱۹۷۷) در تنگ آبزاغ اندازه گیری، نمونه برداری و مطالعه شده است که هر دو ضخامت آنرا ۴-۲ متر گزارش کرده اند. مؤلف پس از بررسی پالینولزیکی روی نمونه های تهیه شده از تنگ آبزاغ ضمن بازدید از این محل از تنگ لای میر کوه گهکم ستون زمین شناسی از این واحد سنگی با ضخامت ۰-۲ متر اندازه گیری و به منظور مطالعه پالینولزیکی ۱/۰ متر به ۱/۵ متر از آن نمونه برداری نمود. کاهش ضخامت سازنده فراقون در تنگ لای میر در مقایسه با ضخامت گزارش شده از تنگ لای میر وجود گسلی است که این سازنده را قطع نموده است. با وجود این از نظر میکروفسیل گیاهی نمونه های تهیه شده از تنگ لای میر نسبت به تنگ آبزاغ از اهمیت و ویژگی بهتری برخوردار است.

این سازنده در کوه گهکم همانند کوه فراقون بادگرشیبی - فرسایشی روی شیل های تیره سیلورین و از بالا با کنتاکت تدریجی زیر آهک های فوزولینیدار پرمین بالائی قرار می گیرد. از نظر سنگ - شناسی این سازنده در ناحیه کوه گهکم از ماسه سنگهای سفید، صورتی و قرمز همراه با لایه های کنگلومر، شیل های تیره، خاکستری تا ارغوانی و آهک های نازک لایه تشکیل شده است.

ساختمنهای رسویی از قبیل ستون های عمودی ناشی از تأثیر جانوران حفار، آثار لایه بندی متقطع و جریانی (Flut Cast، Cross-bedding) و ترک های گلی از پائین به بالا در افق های مختلف این سازنده دیده می شود.

فرانک زابو در سال ۱۹۷۷ این واحد سنگی را در کوه گهکم به سه جزء (Member) کوچکتر به شرح زیر تقسیم کرده است:

الف: بخش ماسه سنگ بالائی (۷۵ متر).

ب: بخش آهک نازک لایه میانی (۱۵-۲۷ متر).

ج: بخش ماسه سنگ پائینی (۱۳۸-۱۰۰ متر).

هر چند ضخامت این سه بخش از یک محل به محل دیگر تغییر می کند ولی میتوانند بعنوان تقسیمات قابل قبول این واحد سنگی در ناحیه مورد استفاده قرار گیرند.

این سازنده در کوه گهکم همانند کوه فراقون قادر ماکرو و

هدف از نگارش این مقاله ارائه نتایج تحقیقی بدست آمده بر روی سازنده فراقون در ناحیه کوه گهکم واقع در ۱۲۰ کیلومتری شمال بندرب Abbas می باشد، این تحقیق که بر مبنای مطالعه میکرو - فسیل های گیاهی با اندازه ۰-۲۰۰ میکرون استوار است. در ارتباط با تعیین سن، نوع محیط رسویی و نیز انطباق چینه شناسی این سازنده از نظر زمانی با واحد سنگی فراقون در کوه فراقون چاه فینو و چاه نمک در شمال بندرب Abbas است.

سازنده فراقون در ناحیه کوه گهکم همانند کوه فراقون به دلیل عدم وجود میکرو و ماکروفسیل جانوری و گیاهی آنطور که از گزارشات زمین شناسی مدون سازمان زمین شناسی کشور و شرکت ملی نفت ایران بر می آید، در تعبیر و تفسیرهای انجام شده این واحد سنگی را به زمانهای زمین شناسی کربونیفر (Mcquillan 1962)، پرمو-کربونیفر (Setudehnia & Stöcklin 1971) و پرمین زیرین (Kheradpir & Szabo) نسبت داده اند. بجز گزارشاتی که در خصوص مطالعه و نامگذاری سازنده فراقوق در اداره اکتشاف جنوب شرکت ملی نفت ایران موجود است، منابعی که می توان به سهولت به آن مراجعه و نسبت های سنی این واحد سنگی را در آن مشاهده کرد، گزارش شماره ۱۸ سازمان زمین شناسی کشور است که تحت عنوان فرهنگ چینه شناسی ایران در سال ۱۹۷۱ توسط آقایان عطالله مستوده نیا و Stöcklin تنظیم و درج شده است (صفحات ۲۹۱-۲۹۲ بخش انگلیسی و صفحات ۲۵-۲۶ بخش فارسی). علاوه بر این به کار پسیار خوب آقایان احمد خردپیر و فرانک زابو که در این خصوص در سال ۱۹۷۷ منتشر شده می توان مراجعه نمود.

آنچه در این مقاله بیان می شود خردگیری به کار زمین - شناسان ایرانی و خارجی که در گذشته و حال در تدوین تاریخ زمین شناسی ایران زحمات فراوانی تحمل نموده اند نیست، بلکه معرفی و به کار گرفتن این روش علمی و تحقیقی جدید است و اضافه کردن اطلاعات جدید حاصله به دانسته های گذشته همکاران دانشمند زمین شناس است، زیرا اضافه نمودن اطلاعات زمین شناسی جدید امکان خواهد داد که تاریخ تحولات زمین شناسی ایران را در ادوار گذشته زمین شناسی بگونه ای واقعی تر ترسیم و تنظیم نماییم. در اینجا لازم میدانم از همکاران زمین شناسی اکتشاف جنوب بویژه آقای محمد ابراهیم خسروی و علیرضا اشرفزاده بخاطر همکاری صمیمانه و نیز از مقامات محترم اکتشاف و تولید شرکت ملی نفت ایران که اجازه نشر این مقاله را داده اند تشکر و سپاس گزاری نمایم.

موقعیت چینه شناسی ناحیه و اشاره به مقطع سازنده فراقون

PLATE - 3

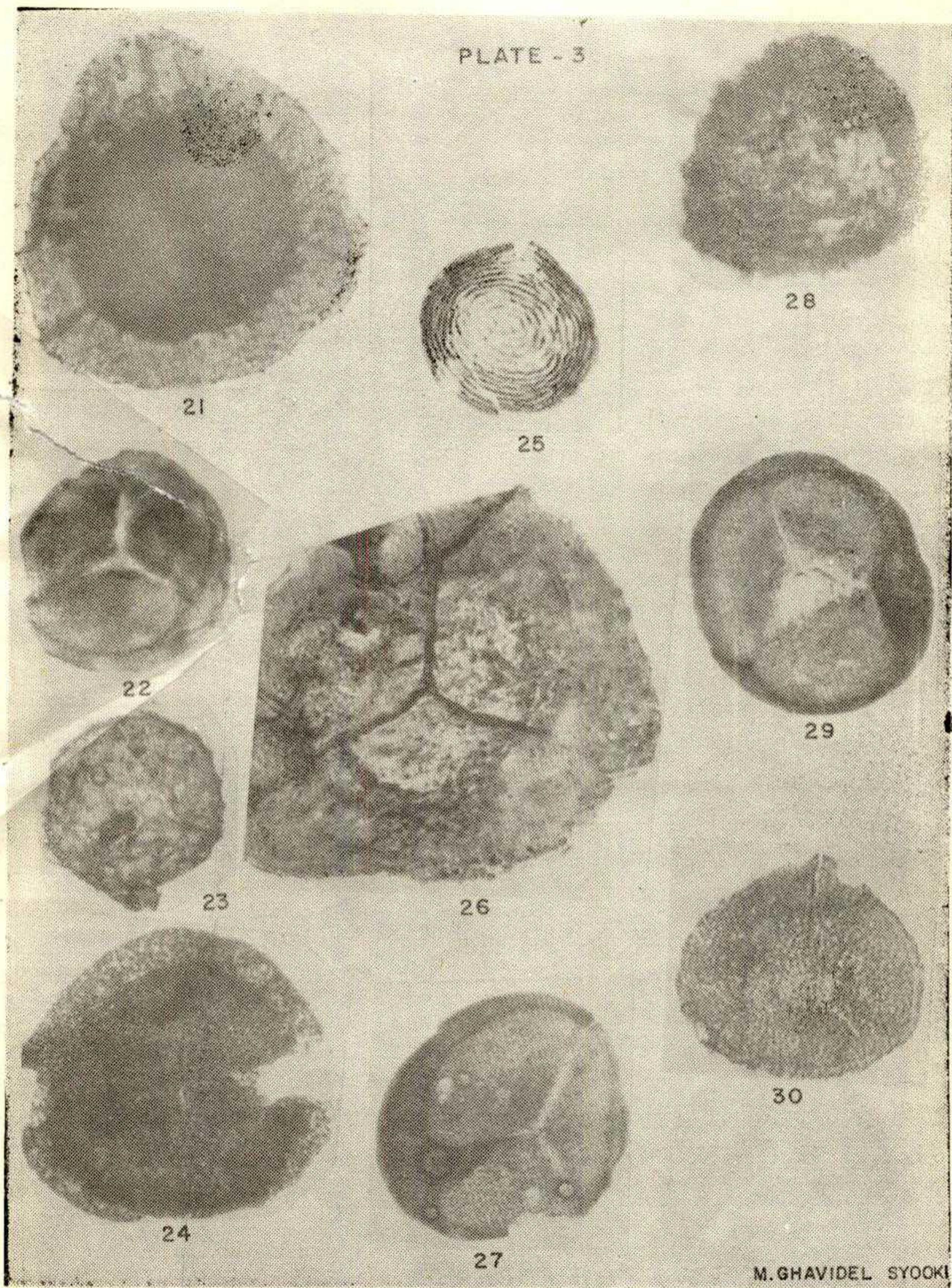
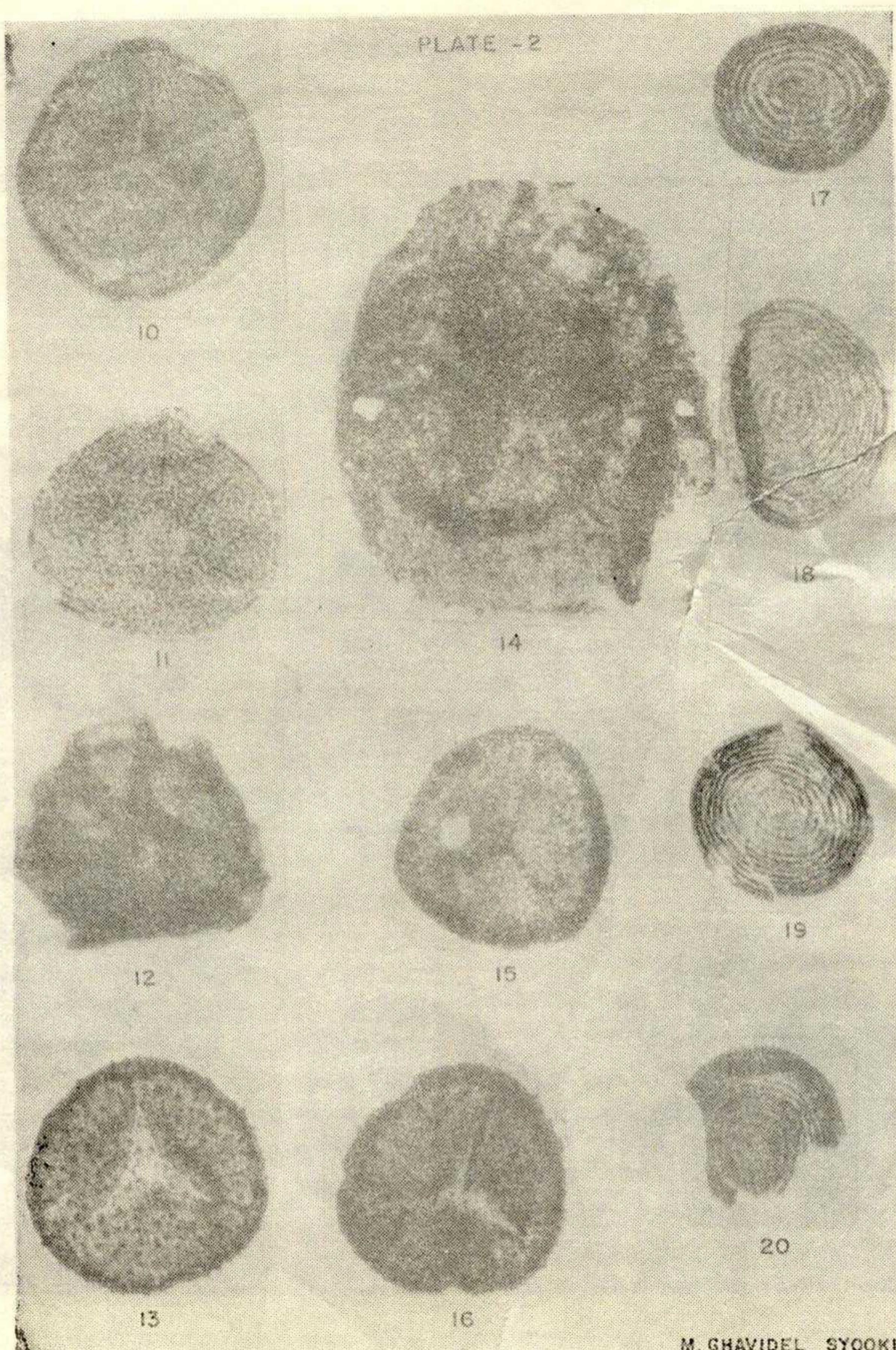

PLATE - 2

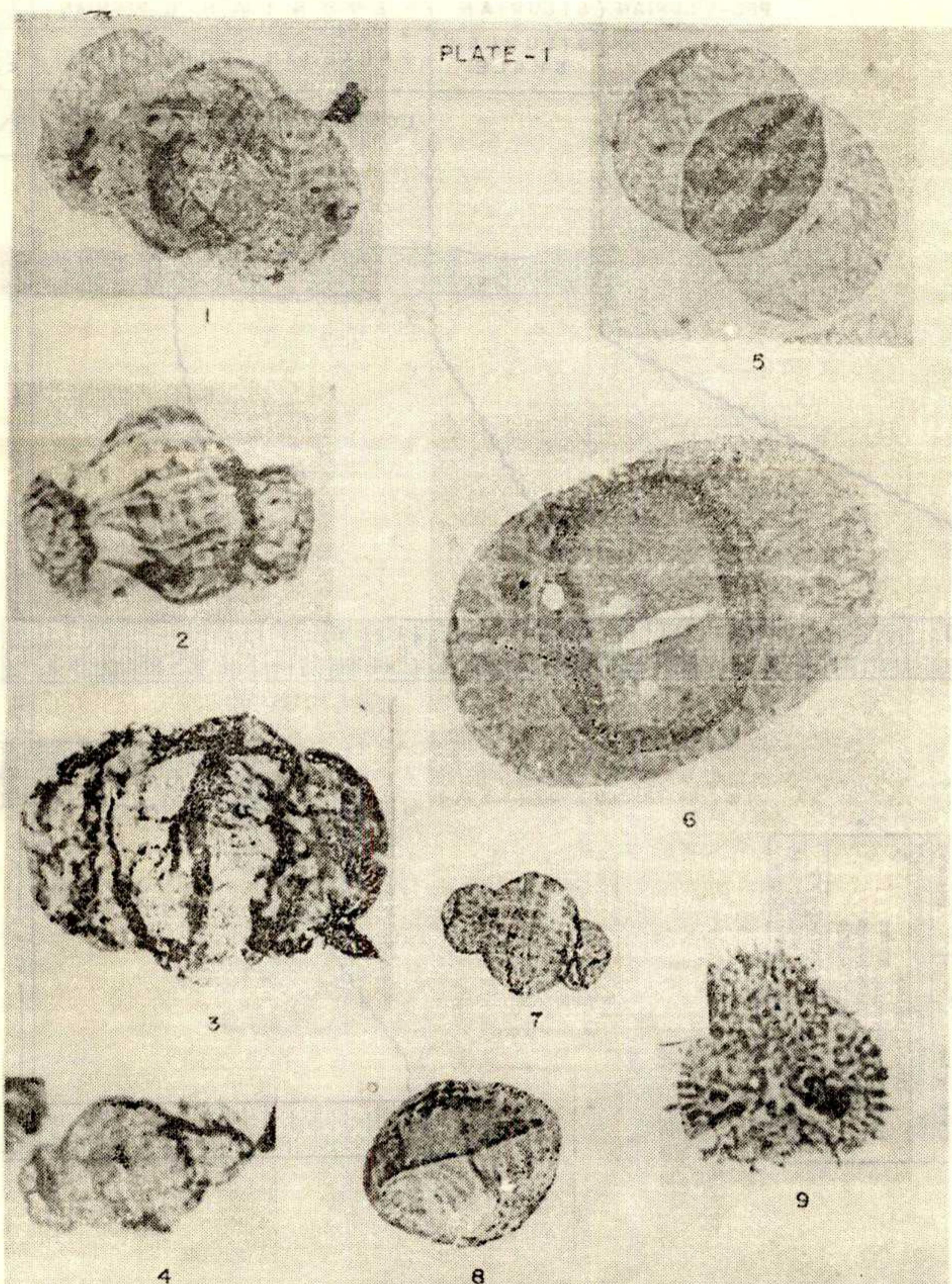

- Grana Palynology **10(1)** : 43 - 73.
- Setudehnia, A. O. & Stocklin, J. (1971) Stratigraphic, lexicon of Iran; Geol. Surv. Report. No. **180**.
- Stapleton, R. P. (1977) Early Permian miospores from a Borehole in southwest Africa; *pollen et Spores*, **19(1)** : 145 - 162.
- Szabo, F. & Kheradpir, A. (1978) Permian and Triassic stratigraphy, Zagros Basin, South - West Iran; *Jour. Pet. Geol.* **1(2)** : 57 - 82.
- Stocklin, J. & Setudehnia, A. O. (1972) Lexique stratigraphique internationale de l' Iran ; **Vol. III**, Fascicule 9b, p. 311.
- Tchudy, R. H. & Kosanke, R. M. (1966) Early Permian vesiculate pollen from Texas, U. S. A.; *The palaeobotanist*, **15(1 - 2)** : 59 - 71.
- Tiwari, R. S., (1964) Miospore assemblage in some coals of Barakar Stage (Lower Gondwana) of India; *The palaeobotanist*, **13(2)** : 168 - 214.
- Venkatachala, B. S. & Kar, P. K. (1966) Corisaccites Gen. Nov., A new saccate pollen genus from the Permian of Salt Range West - Pakistan ; *The palaeobotanist*, **15(1 - 2)** : 107 - 116.
- Van Veen, P. M. (1981) Aspects of Late Devonian and Early Carboniferous palynology of sothern Ireland. V., The change in composition of palynological Assemblages of the Devonian - Carboniferous boundary; *Rev. palacobot.* **5(1 - 4)** : 51 - 61.

References

- Akyol, E., (1975) Palynologie du Permian inférieur de Sariz (Kayseri) et de Pamucak Yaylasi (Antalya-Tourquie) et Contamination Jurassique observée due aux Ruisseaux «Pamucak» et «Goynuk» : *Pollen et spores* **17(1)** : 141 - 179.
- Bond, I. A., (1968) Permian palynological assemblage from the Wellington Formation Kay county , Oklahoma; *pollen et sporos* **10(2)** : 384 - 393.
- Balme, B. E. (1970) Palynology of Permian and Triassic strata in the Salt Range Surghar Range , West Pakistan. Univ. Kansas, Dept. Geol., special publication **4** : 306 - 453.
- Balme, B. E. (1962) Upper Devonian (Frasnian) spores from the Carnarvon Basin, Western Australia : *the palaeobotanist* **9(1 - 2)** : 1 - 16.
- Chi , B. I. Hills , L. V. (1976) Biostratigraphy and Taxonomy of Devonian Megaspores, Arctic Canada, *Bull. Can. Pet. Geol.* **24(4)** : 640 - 818.
- Hemer, D. O. Nygreen , P. W. , (1976) Devonian Palynology of Saudi Arabia; *Rev. Palaeobot. - Palyno.* **5(1 - 4)** : 51 - 61.
- Hemer, D. O. (1965) Application of palynology in Saudi - Arabia; Fifth Arab petroleum Congress, Cairo.
- Jardine, S. (1974) Microflores des Formations du Gabon attribuées au Karroo; *Rev. palaeobot. Palynol.*, **17(1 - 2)** : 75 - 112.
- Kimyai, A. (1979) Devonian spores from the Hassan - akdar Area, Iran; *Pollen et spores* **21(4)** : 480 - 498.
- Lianda, G. (1981) Devonian spore assemblages of China; *Rev. Palaeobot. Palynol.* **34(1)** : 11 - 23.
- Loboziak, S., Streel, M. (1980) Miospores in Givetian to lower Frasnian Sediments dated by conodonts from the Boulonnais, France; *Rev. Palaeobot . Palynol.* **29(3 - 4)** : 285 - 299.
- Loboziak, S. Streel, M. (1981) Miospores in Middle - Upper Frasnian to Famenian sediments partly dated by conodonts (Boulonnais, France) : *Rev. Palaeobot. Palynol.* **34(1)** : 49 - 66.
- McGregor, D. C. (1981) Spores and the Middle - Upper Devonian boundary; *Rev. Palaeobot. palynol.* **34(1)** : 25 - 47.
- McGregor, D. C. Camfield, M. (1982) Middle Devonian miospores from the Cape de Bray, Weatherall and Hecla Bay Formations of Northeastern Melville Island, Canadian Arctic; *Geol. Surv . Cana. Bulletin* **348** : 1 - 105.
- Naumova, S. N. (1953) Spore - pollen of the Upper Devonian of the Russian platform and their stratigraphic significance : *Trans. Inst. Geol. Sci. Acad. Sci. U. S. S. R. , No. 143* (Geol. Ser. 60) : 1 - 204 (in Russian).
- Owens, B. (1971) Miospores from the Middle and Early Upper Devonian rocks of the Western Queen Elizabeth Islands, Arctic Arctic Archipelago; *Geol. Surv. Can. Pap.* 70 - 38.
- Potonie, R. Lele, K. M. (1961) Studies in the Talchir flora of India - I. Sporae dispersae from the Talchir beds of south Rewa Gondwana Basin: *The Palaeobotanist*, **8(1 - 2)** : 22 - 37.
- Playford, D. Dring, R. S. (1980) Late Devonian Acritarchs from the Cornarvon Basin, Western Australia : *Special papers in palaeontology* **No. 27** : 1 - 78.
- Richardson, J. B. (1960) Spores from the Middle Old Réd Sandstone of Cromarty, Scotland; *Palaeontology* **3(1)** : 45 - 63.
- Richardson, J. B. (1962) Spores with bifurcate processes from Middle Old Red sandstone of Scotland ; *Palaeontology* **5(2)** : 171 - 194.
- Segroves, K. L. (1969) Saccate plant microfossils from the permian of western Australia; *Grana palynology* **9(1 - 3)** : 174 - 227.
- Segroves, K. L. (1970) Permian spores and pollen grains from the Perth Basin, Western Australia;

PLATE - I

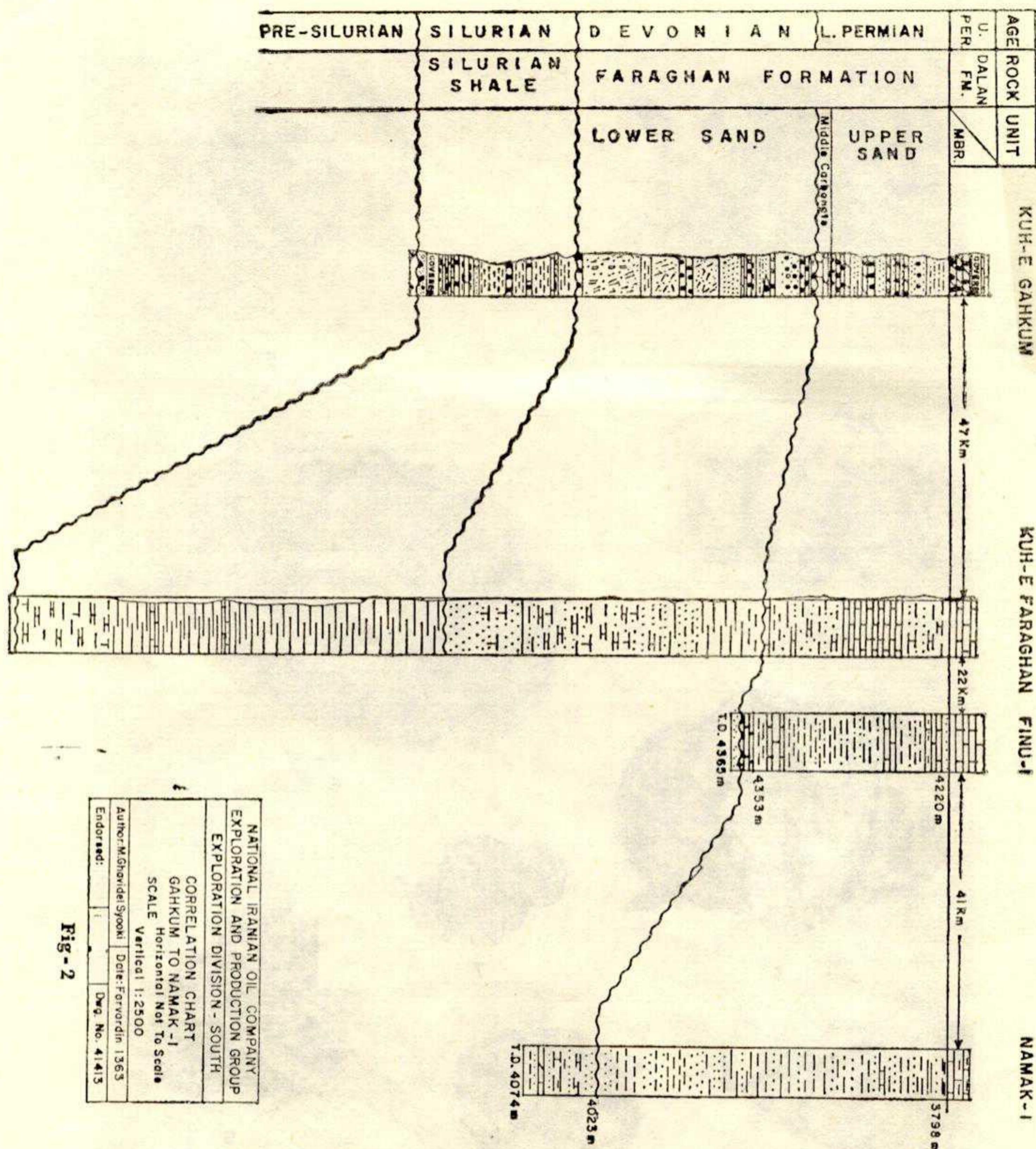

Fig - 2

- Fig. 35 . Emphanisporites sp. A. x600 (Devonian).
- Fig. 36. Emphanisporites rotatus McGregor 1961, x600 (Lower - Upper Devonian).
- Fig. 38. & 42 . Emphanisporites rotatus McGregor 1961, x600 (Lower - Upper Devonian).
- Fig. 39 - 40. & 43 . Emphanisporites rotatus McGregor 1961, x600 (Lower - Upper Devonian).
- Fig. 41 . Emphanisporites sp. B., x600 (Devonian).

PLATE - 5

- Fig. 44 . Retusotriletes dubius (Eisenack) Richardson 1965, x600 (Middle Devonian).
- Fig. 45 . Retusotriletes trianglaris Streel 1961, x600 (Devonian).
- Fig. 46 . Retusotriletes dubius (Eisenack) Richardson 1965, x600 (Middle Devonian).
- Fig. 47 . Retusotriletes distinctus Richardson 1964, x600 (Middle - Devonian).
- Fig. 48 . Retusotriletes rotundus (Streel) Streel 1966, x600 (Devonian).
- Fig. 49 . Retusotriletes dubius (Eisenack) Richardson 1965, x600.
- Fig. 50 . Retusotriletes rotundus (Streel) Streel 1966, x600 (Devonian).
- Fig. 51 . Retusotriletes sp., x600 (Devonian).
- Figs. 52 - 54 . Retusotriletes rotundus (Streel) Streel 1966, x600 (Devonian).
- Fig. 55 . Archaeozentriletes variabilis (Naumova) Allen 1965, x600 (Devonian).

PLATE - 1

- Fig. 1 . Hamiapollenites dettmannae Segroves 1969, 600, (Lower Permian).
- Fig. 2 . Hamiapollenites perisporites Tschudy & Kosanke 1966, x 600 (Lower Permian).
- Fig. 3 . Hamiapollenites sp., x600 (Permian).
- Fig. 4 . Hamiapollenites perisporites Tschudy & Kosanke 1966, x600 (Lower permian).
- Fig. 5 . Protohaploxylinus sp., x600 (Permian).
- Fig. 6 . Potonieisporites balmei (Hart) Segroves 1969, x600, (Lower Permian).
- Fig. 7 . Hamiapollenites perisporites Tschudy & Kosanke 1969, x500 (Lower Permian).
- Fig. 8 . Vittatina verrucosa Tiwari 1968, x600 (Lower Permian).
- Fig. 9 . Horriditriletes ramosus (Balme & Hennelly) Bharadwaj & Salujha 1964, x600 - (Permian).

PLATE - 2

- Fig. 10 . Geminospora lemurata Balme 1962, x600 (Upper Devonian).
- Fig. 11 . Cymbosporites sp. , x600 (Devonian).
- Fig. 12 . Chelinospora sp., x600 (Devonian).
- Figs. 13 . & 16. Apiculatisporites perupsillus (Naumova & Chibrikova) McGregor 1983, x600 (Devonian).
- Fig. 14 . Grandispora sp., x600 (Devonian).
- Fig. 15 . Cymbosporites catillus Allen 1965, x600 (Middle Devonian).
- Figs. 17 . & 20. Chomotriletes vedugensis (Naumova 1937) Naumova 1953, x600 (Upper Devonina).

PLATE - 3

- Fig. 21 . Grandispora mammillata Owens 1971 (Middle Devonian).
- Fig. 22 . Retusotriletes dubius (Eisenack) Richardson 1965, x600 (Middle Devonian).
- Fig. 23 . Dictyotriletes sp., x600 (Devonian).
- Fig. 24 . Rhabdosporites langii (Eisenack) Richardson 1960, x600 (Middle Devonian).
- Fig. 25 . Chomotriletes vedugensis (Naumova 1937) Naumova 1953, x600 (Upper Devonian).
- Fig. 26 . Calyptosporites velatus (Eisenack) Richardson 1962, x600 (Middle Devonian).
- Fig. 27 . Apiculatisporites microconus (Richardson) McGregor 1983, x600 (Devonian).
- Fig. 28 . Densosporites sp., x600 (Devonian).
- Fig. 29 . Retusotriletes dubius (Eisenack) Richardson 1965, x600 (Middle Devonian).
- Fig. 30 . Cymbosporites sp., x600 (Devonian).

PLATE - 4

- Fig. 31 . Emphanisporites rotatus McGregor 1961, x600 (Lower- Upper Devonian).
- Fig. 32 . Emphanisporites rotatus McGregor 1961, x600 (Lower - Upper Devonian).
- Fig. 33 . & 37. Emphanisporites sp., x600 (Devonian).
- Fig. 34 . Emphanisporites radiatus (Winslow) Schultz 1968, x600 (Upper Devonian).

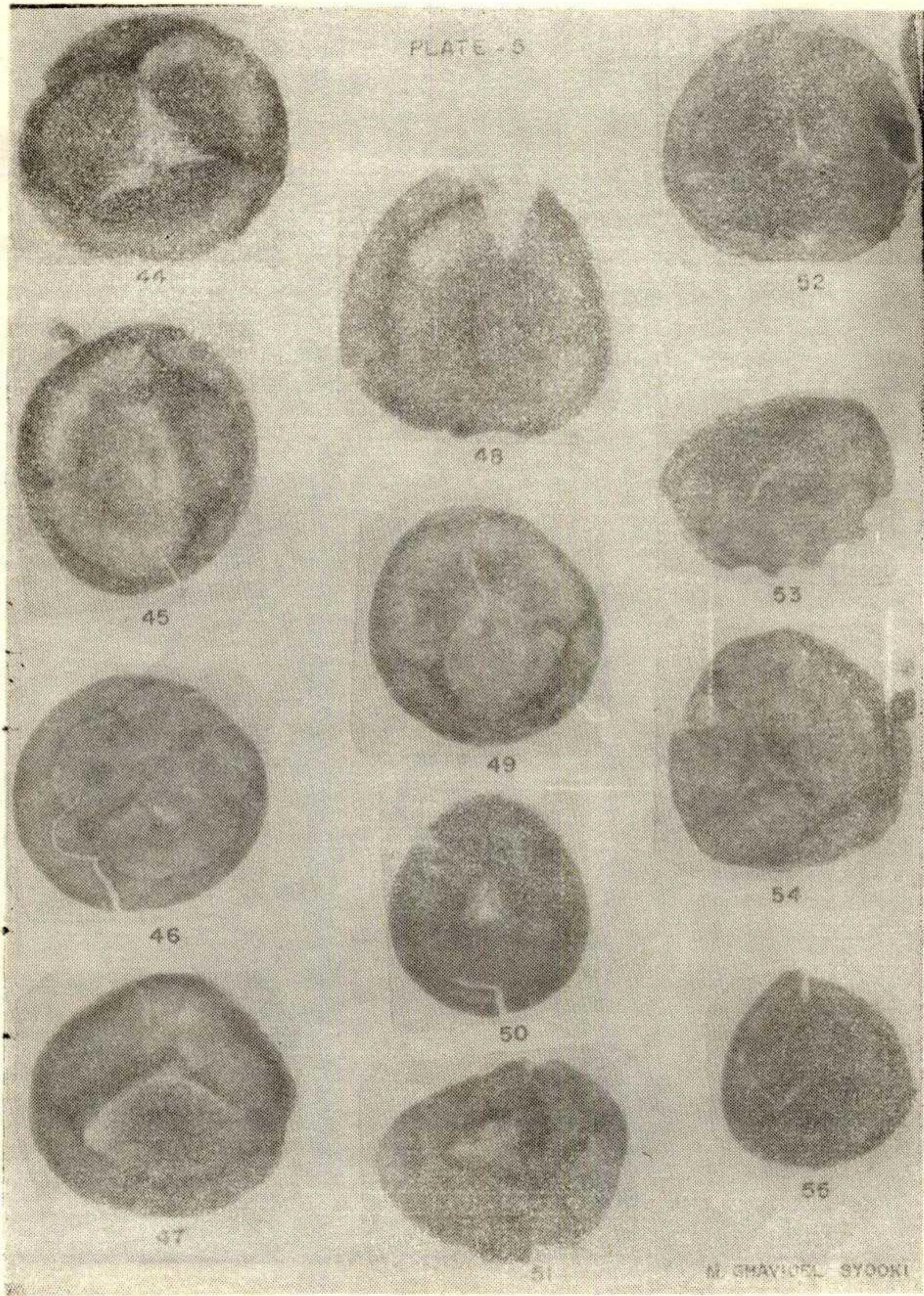

PLATE - 4

